

Cvijeće u mrtvačnici: »Finale« Danijele Lušin

Velika panorama boli

Izložba: Digitalna fotografija u Salonu »Izidor Kršnjavi« u Zagrebu, priredila Mirjana Tomašević Dančević

Marina TENŽERA
marina.tenzera@vjesnik.hr

Bol - velika i ključna tema 20. stoljeća nesmiljeno odjekuje i u novome dobu.

Siromasi, nasilje nad ženama, gladna djeca bačena na cestu, požari, okrutnost prema životinjama, portreti dubinske tjeskobe i nemoći, rođenje čovjeka u mukama, sveopća glad i poniženje - neki su od motiva zanimljive međunarodne izložbe digitalne fotografije koju je u Salonu »Izidor Kršnjavi« u Zagrebu priredila Mirjana Tomašević Dančević, profesorica likovne kulture i predsjednica Hrvatskog vijeća InSEA.

Izložba je pokazala da, iako izlažu sasvim mlade osobe, i to žene, polučila osobite rezultate, s nekoliko vrhunskih ostvarenja.

Dokaz je to da tehnologija u ruci kakve šesnaestogodišnjakinje ili dvadesetogodišnjakinje ne mora biti samo sredstvo otuđenja ili intelektualnog zagušenja, već i kreacije, odnosno da ovi srednjoškolci i studenti (budući edukatori) barataju fotoaparatom kao umjetničkim oruđem. Jasno je da ove mlade žene

Čest osjećaj današnjice: »Praznina« Ivane Rupić

Siromasi, nasilje nad ženama, gladna djeca bačena na cestu, požari, sveopća glad i poniženje - neki su od motiva fotografija

Karin Gunn jezivo mučenje goveda.

I hrvatska sekcija ponudila je mnogo, od »Metamorfoze boli« Ivone Biočić Mandić, koja je zabilježila vlastitu skulpturu »Glava gitare«, posvećenu nesretnom Luki Ritzu, čija je smrt pokazala da se Zagreb pretvara u mračan grad nasilja, do sjajnih Danijele Lušin koja snima cvijeće u mrtvačnici (kao strašan sraz ljepote i smrti) i Ivane Rupić, čiji rad »Praznina« sa ženskim licem u agoniji izdvajam kao najbolji jer simbolizira tjeskobu ovog stoljeća koje je počelo međunarodnim terorizmom, a nastavilo se širokim lukom globalnih strahota.

Izložba: Digitalna fotografija u Salonu »Izidor Kršnjavi« u Zagrebu, priredila Mirjana Tomašević Dančević

Marina TENŽERA
marina.tenzera@vjesnik.hr

Bol - velika i ključna tema 20. stoljeća nesmiljeno odjekuje i u novome dobu.

Siromasi, nasilje nad ženama, gladna djeca bačena na cestu, požari, okrutnost prema životinjama, portreti dubinske tjeskobe i nemoći, rođenje čovjeka u mukama, sveopća glad i poniženje - neki su od motiva zanimljive međunarodne izložbe digitalne fotografije koju je u Salonu »Izidor Kršnjavi« u Zagrebu priredila Mirjana Tomašević Dančević, profesorica likovne kulture i predsjednica Hrvatskog vijeća InSEA.

Izložba je pokazala da, iako izlažu sasvim mlade osobe, i to žene, polučila osobite rezultate, s nekoliko vrhunskih ostvarenja.

Dokaz je to da tehnologija u ruci kakve šesnaestogodišnjakinje ili dvadesetogodišnjakinje ne mora biti samo sredstvo otuđenja ili intelektualnog zagušenja, već i kreacije, odnosno da ovi srednjoškolski i studenti (budući edukatori) barataju fotoaparatom kao umjetničkim oruđem.

Jasno je da ove mlade žene vrlo jasno, možda i mnogo bolje no odrasli, uočavaju sve boli današnjeg svijeta, pa i fo-

Iako izlažu sasvim mlade osobe, i to žene, izložba je polučila osobite rezultate, s nekoliko vrhunskih ostvarenja

tografije u široku luku zahvaćaju veliku panoramu užasa - od siromašna dječaka »Angel boy« Leene Hannule iz Finske do čudnovata »Mjesta za bol« Rosvite Kolb-Bernardes, koja je snimila brazilski indijanski običaj u kojemu se na drvo lijepe bolna sjećanja u vidu sličica. Mađarica Gabriella Kovacs snimila je »Tjedni otpad« - kolica puna odbačenih igračaka djece koja su prisiljena živjeti na ulici, a

Čest osjećaj današnjice: »Praznina« Ivane Rupić

Siromasi, nasilje nad ženama, gladna djeca bačena na cestu, požari, sveopća glad i poniženje - neki su od motiva fotografija

Karin Gunn jezivo mučenje goveda.

I hrvatska sekcija ponudila je mnogo, od »Metamorfoze boli« Ivone Biočić Mandić, koja je zabilježila vlastitu skulpturu »Glava gitare«, posvećenu nesretnom Luky Ritzu, čija je smrt pokazala da se Zagreb pretvara u mračan grad nasilja, do sjajnih Danijele Lušin koja snima cvijeće u mrtvačnici (kao strašan sraz ljepote i smrti) i Ivane Rupić, čiji rad »Praznina« sa ženskim licem u agoniji izdvajam kao najbolji jer simbolizira tjeskobu ovog stoljeća koje je počelo međunarodnim terorizmom, a nastavilo se širokim lukom globalnih strahota.

Među jako dobrim izdvajaju se i fotografije Betriz Tomšić Čerkez (mozaikalni snimak »ostataka zamrzavanja« kao oblika boli), Jurane Linarić Mihelić (lice zaplakane žene), Tanyje Harris (portret južnoafričkog siročića), Seije Ulkuniemi (zgrčeno golo tijelo maltretirane djevojke), Jennifer Munday (jeziva bolnička kolica na psihijatriji u Beechworthu) i Mire Boroš (odlazak majke).

Odabir fotografija za ovu izložbu, koja je pokazala čisto ženski kut gledanja, koji će bol često uviti u tankočutnost i umekšati, a time naravno ne i ublažiti, obavilo je stručno povjerenstvo u sastavu Branka Hlevnjak, Danijela Lušin, Dijana Nazor i Barbara Vujanović.

Kako ističe organizatorica, projekt izložbe je u svojoj prvoj fazi usmjeren na žene edukatorice, a nastaviti će se novim projektima.